

Andreu Genovart Orell

Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure

’ha agradat molt el lema de la memòria de Càritas Llevant del passat 2011: “**Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure.**” Crec que és un lema encertat pel moment que vivim i que tothom pot entendre. No podem, des del punt de vista humà i, molt manco des del cristià, viure com els anys passats de baldor, ignorant el greu problema real de persones que, ben a prop nostre, tenen serioses dificultats per menjar, vestir-se o pagar el lloguer de l’habitatge on viuen.

Seria una injustícia i una falta de caritat portar un ritme de vida ostentós, quan al costat nostre hi ha persones que passen tanta penúria. Viure de manera senzilla, sense despeses supèrflues, va del tot en consonància amb l’Evangeli i l’ensenyança de Jesús.

A la memòria de Càritas Llevant del passat 2011, hi podem veure com s’han atès moltes persones, però també hi constata, amb alegria, que la gent amb més possibilitats s’ha mostrat generosa amb les seves aportacions, tant de donatius en metàl·lic com també en aliments, productes de neteja i altres elements.

Vull aportar alguns paràgrafs de la Memòria a la qual estic fent referència, en els quals es parla de **la manera de fer de Càritas**; crec, sincerament, que són un exponent de la línia que porta Càritas i que convé coneguim els nostres lectors i feels en general.

“Els voluntaris i professionals contractats que treballam a les parròquies de la zona del Llevant de Mallorca, **acollim, escoltam i atenem tota persona o**

Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure

família que es troba en situació de pobresa, exclusió i/o vulnerabilitat social.

Des d’una línia de treball humanitzadora, acompanyam processos individuals i grupals mobilitzant els recursos propis dels participants de cara a fomentar la seva autonomia i millorar la qualitat de vida.

Aquest any s’ha impulsat de manera especial la tasca de coordinació i treball en xarxa amb altres serveis i recursos de la zona de Llevant, per tal de donar respostes més efectives, encara que a més llarg termini, davant la situació de crisi que es viu. Així doncs, s’ha volgut reforçar el teixit social, element indispensable d’una societat solidària, oberta i que vol transformar-se des de la participació de tots els ciutadans que conviuen en un mateix territori.”

Pel que respecta a Manacor “observam que durant el 2011 en el programa d’Acció de Base hi hagut un **augment de les persones ateses d’un 24’8 % respecte al 2010**; aquest augment és degut a la situació de crisi cada vegada més intensa i que afecta tota la població; per aquest motiu també en el serveis de Càritas Manacor durant el 2011 hem vist un augment de les persones espanyoles ateses (52 famílies) que presenten greus

dificultats econòmiques i laborals. Un altre perfil que augmenta de manera important són les famílies d’origen marroquí que presenten problemàtiques laborals (baixa qualificació professional, dificultats idiomàtiques, manca d’integració social, etc.)

Com a resultat de tot això la possibilitat d’inserció és molt baixa, ja que són persones desocupades de llarga durada i moltes han finalitzat la seva prestació d’atur; així s’han de fer càrrec de les despeses de la llar i el cost de la vida diària de tots els membres de la família amb l’ajuda de 426 € de l’INEM. Per altra banda, ens trobam amb famílies que han esgotat totes les prestacions del l’INEM, i és per això que, des de Càritas Llevant, atenem famílies sense cap tipus d’ingrés econòmic.”

Des d’aquí volem agrair a tots els col·laboradors/es, voluntaris/es i als nostres tècnics, especialment a les assistents socials de Càritas tota la seva labor generosa i entregada envers els menys afavorits de la nostra societat. Donem gràcies també al Senyor perquè, amb la seva força, anam resolent amb els mitjans que tenim a l’abast, a les necessitats més urgents, per desgràcia no totes, dels nostres germans.

Per una sortida digna de la crisi

Començ a escriure aquest article poques hores després d'haver sabut que el Govern espanyol, per boca del ministre d'economia Luis de Guindos, ha sol·licitat finalment a la Unió Europea el rescat del sector financer espanyol, això és del sector bancari. Perdonau, però he de fer un aclariment si vull ser fidel a la veritat dels fets, tal com ha anat tot: ni per part del ministre d'economia ni per part del President del Govern ni de cap membre del seu executiu s'ha emprat en cap moment el terme "rescat". Els que governen s'estimen més evitar la contundència d'aquest terme, per la càrrega expressiva que té, i han optat per emprar en totes les seves declaracions públiques la paraula "línia de crèdit", que deu ser una manera més elegant i suau d'afrontar la duresa dels fets.

Aquesta decisió que finalment s'ha adoptat havia estat negada per part dels governants de l'Estat espanyol al llarg de les darreres setmanes, per activa i per passiva. Fent ús d'un enginy dialèctic i d'unes arts d'equilibri comunicatiu que superen totes les expectatives possibles, fins dissabte horabaixa havien negat la magnitud de la decisió que finalment s'ha pres. No s'estranyin els nostres representants polítics si la gent els ha retirat la confiança, perquè davant fets com aquest te'n adones que en molt poques ocasions són fidels a la paraula donada, al compromís que han adquirit amb el seu electorat.

Però la intenció d'aquest escrit no és parlar dels polítics, ni tampoc dels acords que es prenen als llocs del poder de la Comissió Europea. Té la pretensió de "centrar el focus", com es diu en el llenguatge periodístic, en les persones, en les nombroses quantitats

d'homes i dones que acaben pagant les conseqüències de les decisions que es prenen en els grans santuaris mundials del món financer i polític del nostre planeta. I és que tenc la sensació que, amb l'excusa de la crisi i la contundència de les grans xifres que es manegen a escala mundial, estam oblidant realitats molt dures d'homes i dones, ben a prop nostre, que han de lluitar dia rere dia per sobreviure. Al llarg de les darreres setmanes he sentit dir, a molt mitjans de comunicació, "hem de salvar els bancs", "hem de rescatar el sector financer"; però en cap moment

"hem de salvar les persones", "hem de donar una mà a aquells que més pateixen". Davant aquests esdeveniments, es fan ben reals aquelles paraules que vaig sentir dir a un dels pensadors del moviment del 15-M: "Amb l'excusa de la crisi, el que s'ha aconseguit ha estat socialitzar les pèrdues, i privatitzar els guanys".

La petició d'ajut de la "línia de crèdit" per part del Govern espanyol ha coincidit amb la publicació fa pocs dies de la memòria de Càritas, que és una entitat que viu i pateix la crisi des de la vivència del servei als més desfavorits, d'aquelles persones que no entren dins els càlculs de la macroeconomia del

capitalisme global, que no veu més enllà del nas de les estadístiques fredes i sense gens de cor. La gent de Càritas Llevant diu en el seu informe de l'any 2011 que "ha hagut d'augmentar els seus recursos i esforços per poder atendre totes les persones que se li acostaven. No ha tancat portes", sinó que ha estat al costat de la gent que més pateix.

Durant el darrer any, s'ha viscut un augment de les demandes de suport a l'alimentació, vestimenta i higiene personal degut a la manca d'ingressos econòmics de les famílies. O un augment de les demandes econòmiques de suport a la vivenda: lloguers, hipoteques, desnonaments, i ajudes de subministres distints... En una paraula, en moltes ocasions, atendre les necessitats bàsiques.

Aquest és el vertader rostre de la crisi, aquests són els espais on ara es lliura la batalla per la dignitat humana, pel restabliment de l'autoestima de tants homes i dones a qui tant se'ls en dona si parlam de "rescat" o de "línia de crèdit". Perquè és impossible que els homes d'americana i corbata de Brussel·les, del Banc Central Europeu o del Fons Monetari Internacional siguin sensibles als seus patiments.

Però nosaltres sí que ho som, i consideram que si hem de sortir d'aquesta crisi, que no l'han creada els senzills de la terra, no ho hem de fer deixant ningú a la cuneta, i no hem de permetre que els drets i la dignitat de cap persona quedin malmesos, en nom d'una suposada "recuperació" econòmica de la qual només en gaudiran uns pocs. Fem nostre el lema de Càritas: "Viuen senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure".

Verge consagrada: esposa de Crist

El dia de la festa de Immaculada de l'any passat es va instituir a Mallorca un Orde de Vida Consagrada que mai abans havia estat dins la nostra diòcesi: Orde de les Verges Consagrades. Aquesta és un Orde per a aquelles dones que es volen consagrar a Déu, com a esposes de Crist, estant al servei de l'Església, sense viure en cap comunitat religiosa, depenent directament del senyor Bisbe. Perquè aquest Orde hagi estat una realitat a Mallorca, Déu s'ha servit de la vocació d'una al·lota manacorina, Catalina Riera Garau. El passat 20 de maig va ser notícia no només perquè es va consagrar a la Seu, sinó perquè va ser la primera jove que va ingressar a l'Orde de les Verges a Mallorca. Des de llavors, s'ha parlat i escrit molt d'ella. Des de 'Lluerna' també ens en volem fer ressò. Per això parlem amb ella, perquè ens conti com ha canviat la seva vida des de la consagració.

Què ha suposat per a tu la Consagració a l'Orde de les Verges? Què podries dir tu des d'aquell 20 de maig?

La consagració a l'Orde de Verges ha estat un moment transcendent en la meua vida. Després de molts d'anys de recerca, el poder concretar el meu seguiment del Senyor en aquesta forma de vida consagrada que em constitueix com a esposa de Crist m'omple d'alegria i al mateix temps dóna sentit a la responsabilitat davant la gràcia rebuda. Com va dir-me una de les meves germanes de consagració el passat 20 de maig: "pensa que aquest sí que avui has donat l'has de renovar cada dia."

Has sortit per diaris, per ràdio i per televisió. Com has viscut tota la repercussió mediàtica que ha representat la teva consagració?

La veritat és que he viscut aquesta repercussió amb una mica de sorpresa. Ja sabem que la virginitat no és un valor de moda en la nostra societat i no és estrany que una opció de vida com aquesta generi polèmica. Però en el cas de les altres consagrades que conec, la cosa no havia anat a tant. Així i tot, ho

deix a les mans de Déu i em qued amb el fet positiu: que l'Orde s'hagi donat a conèixer més a tota Espanya.

El dia de la consagració vaig veure que es visqueren moments emocionants per part dels assistents. Moltes de les persones que érem allà no sabíem res d'aquest Orde i va ser una experiència molt emotiva. Per què penses que la consagració va arribar tant a la gent, fins i tot a aquelles persones que no estan molt vinculades a l'Església?

Molta gent va emocionar-se amb la consagració. Uns em comentaren que no havien assistit mai a una celebració tan solemne; a més, també hi ha els fets de la novetat de l'esdeveniment i poder compartir amb mi la felicitat d'aquell moment. Quan participam d'una experiència on l'Esperit és el protagonista, a tots ens pot tocar el cor, si restam oberts.

Algú pot pensar que el dia de la teva consagració és el final d'un procés, però no és el final sinó un començament. Quan va començar?

Mirant enrere, veig que sempre he tingut aquesta inquietud... Però quan tenia 22 anys, vaig participar a unes Catequesis per a Adults a la meua parròquia de Sant Pau i allà vaig experimentar amb profunditat l'amor de Déu, la seva voluntat de felicitat per a tots nosaltres i la importància de l'adhesió ferma a La Paraula, que és el mateix Crist. Ell ha estat la llum que ha anat guiant totes les meves passes.

Com és un dia ordinari de la teva vida? que fa una Verge Consagrada?

El que defineix molt bé la vida d'una verge consagrada és el ser contemplatives enmig del món. En el dia a dia, a part de dedicar-nos al nostre treball i ocupacions diverses, és fonamental per a nosaltres la pregària litúrgica, principalment el rès de Laudes i Vespres, la participació en l'Eucaristia, la meditació de la Paraula de Déu i la pregària personal.

Compaginar la vida activa amb la contemplativa, és fàcil enmig d'aquest món, on tots són presses?

Cal saber prioritzar. El nostre temps és limitat, i has de saber optar pel que és essencial i anar col·locant cada cosa al seu lloc.

Continues amb la teva feina. Podria arribar un moment en què, per poder servir millor la diòcesi, haguessis de renunciar al teu treball?

El Directori requereix que les verges visquin del seu propi treball. En algun cas, si la Diòcesi sol·licita el seu servei, llavors es pot donar la renúncia a la professió habitual.

Per acabar, dins aquesta Diòcesi, com creus que pot repercutir, que s'hagi obert aquest camí?

Crec que aquesta renovada forma de vida consagrada és un camí molt interessant per a una dona que es planteja avui dia el seguiment de Crist i el servei a la seva Església amb radicalitat i en unes condicions normals de vida.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 10 DE MAIG AL 15 DE JUNY

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Daniel Bernal Amado
- Naira Recaj Varón
- Joan Marc Maria Terrón
- Neus Jiménez Munar
- Albert Jaume Martínez
- Antoni Galmés Galmés
- Margalida Galmés Galmés
- Estefanía Jordi Febrier
- Marc Serra Martí

Primeres Comunions:

- Miquel Àngel Forteza Riera
- Claudia Salom Camps
- Paula Perelló Sabater
- Manuel Cazorla Adrover
- Daniel Bernal Amado
- Laura Hermosilla Grimalt
- Pau Martínez Bosch
- Aina Martínez Bosch
- Bárbara Buades Mas
- Antoni Nicolau Lull

Noces:

- Joan Lull Cabrer amb Mª Antonia Sánchez Juan

Defuncions:

- Pedro Benito Carricondo García
- Miquel Parera Vaquer
- Cristòfol Pastor Miquel

Parròquia Crist Rei

Baptismes:

- Daniel Lorenzo Leites
- Maria del Mar Lliteras Galmés
- Natalia Milagros Pardón Cobos
- Juanlu García Cazorla

Primeres Comunions:

- Alba Fernández Gelabert
- Lluïcia García Cazorla
- Francisca Nadal Artigues
- Manuel Cazorla Adrover
- Tania Gallardo González

Defuncions:

- Antoni Martínez García
- Pedro Reus Jaume
- Isidoro Martín Pajuelo
- Cándido Bauzá Gomila

Parròquia Sant Pau

Baptismes:

- Caterina Salom Galmés
- Elena Siret Fernández
- Claudia Moll Siret
- Joanna Maria Da Silva Acuña
- Bryan Heredia Fernández

Primeres Comunions:

- Rodrigo Valero García
- Margalida Roig Soler
- Francisca Truyols Riera
- Miquel Àngel Montero Pazmiño
- Francesc Salom Galmés
- Francisco Andrés Heredia Fernández
- Roser Picó Aguiló

Defuncions:

- Catalina Galmés Miquel
- Rafel Rosselló Martí
- Juan Carlos Pascual Muntaner
- Antònia Gomila Sureda

Breus

Equip de redacció

MEMÒRIA CÀRITAS LLEVANT 2011

Amb el lema "viu senzillament perquè altres, senzillament puguin viure", acaba de publicar-se la Memòria de Càritas Llevant 2011, de la qual s'en fa ressò l'editorial. Dita memòria es pot adquirir, de forma gratuïta, a qualsevol de les Parròquies i altres centres de culte de la nostra ciutat.

EL CAPÍTOL DE LA SEU RET HOMENATGE A MN. ALCOVER

El passat dimarts dia 12 una bona representació del Capítol de canonges de la Seu amb el seu president Mn. Joan Bauçà al front, visitaren la Institució Pública Mossén Alcover i el seu llegat. Ho feren per retre-li homenatge en l'Any Alcoverià, a ell que fou canonge de la Seu de Mallorca i Vicari general de la Diòcesi. Aprofitaren també l'avinentesa per resar un respons en la seva memòria.

ELS CAMPAMENTS DE L'ESPLAI DE CRIST REI

S'acaba l'escola, comença l'estiu i les acampades de l'Esplai de Crist Rei ja estan en marxa. Per a les persones interessades oferim aquesta informació:

PETITS. De l'1 al 4 d'Agost. (60 pl.). Inscripcions dia 9 de Juliol de 19.00h a 21.00h. (nins/es que han vingut a l'esplai aquest any)

GRANS. Del 6 a l'11 d'Agost. (60 pl.). Inscripcions dia 10 de Juliol de 19.00h a 21.00h. (nins/es que han vingut a l'esplai aquest any)

Dia 11 de Juliol de 19.00h a 21.00h. inscripcions pels nins/es que no han

vingut a l'esplai aquest any. Al moment que s'acabin les places es posarà una nota informativa a la porta del centre.

Pròxima reunió de pares: Dimarts dia 17 de Juliol a les 20.30 h.

SUPRIMIDA DURANT L'ESTIU LA MISSA DEL CONVENT

Durant els mesos de juliol i agost i una part del setembre se suprimeix, com ja és costum, la missa de les 19'00 h. dels dissabtes que se celebra en el convent de sant Vicenç Ferrer. S'informarà oportunament del dia que es tornarà re-iniciar.

FINAL DE CURS

Amb una missa i un senzill dinar de germanor en el col·legi La Salle se celebrarà el pròxim dia 23 el final de curs amb les persones que treballen activament en la tasca pastoral de les nostres Parròquies. Per la seva banda el Club d'Esplai de Crist Rei tancarà el curs amb una gelatada aquest dissabte dia 16.

VIATGE-PEREGRINACIÓ A ROMA I ASÍS

Les Parròquies de Manacor organitzen un viatge-peregrinació a Roma del 9 al 14 del pròxim mes d'octubre. El programa inclou la visita d'un dia a Asís i Orvieto, i també visites al Vaticà, capella Sixtina, catacombes, Sant Pau "extra muros" etc. i una audiència Papal. A qualsevol de les Parròquies podreu obtenir més informació.

En el primer any de Lluerna...

Quasi a les portes de l'estiu, ens complau compartir amb vosaltres el darrer número de Lluerna corresponent al curs parroquial 2011-2012, a l'espera de retornar el proper mes de setembre. Aquesta iniciativa, que nasqué a partir de l'antic Full Parroquial Nostra Senyora dels Dolors, es va pensar com un espai obert en què quedassin reflectits no només els aspectes parroquials que ens toquen de més aprop sinó també tot un seguit de notícies de caràcter religiós i cultural d'actualitat. A un any vista d'encetar aquest projecte, veiem de bon grat que l'interès i el seguiment dels lectors han superat les expectatives que ens traçarem inicialment. És per això que volem aprofitar aquestes línies per expressar el nostre agraïment a totes aquelles persones que ens han encorajat a continuar amb una tasca tan engrescadora com aquesta. La interacció entre el lector i la publicació ens és fonamental per seguir treballant en un constant creixement i compromís amb la qualitat del contingut. Que passeu unes bones vacances d'estiu i fins aviat!!!

L'equip redactor